

betöltéssel rendelkező – objektumból semmilyen anyag, ill. csak állatcsont került felszínre. A lelőhelyen összesen 125 telepjelenséget tártunk fel: 5 kopolyakút, 33 gödör, 33 árok/árokészlet és 53 cölöphely. A csakis szarmata leletanyagot tartalmazó 14 objektum mellett 4 népvándorlás kori objektumot regisztráltunk, a többi 107 objektumról leletanyag hiányában csak annyi állapítható meg, hogy régészeti korú (feltehetően népvándorlás kori) volt.

A kopolyakutakból, illetve az előkerült árkokból ítélve a település állattartásra használt részének kis szegmensét tártuk fel a földút D-i oldalán, míg az É-i oldalon már a terménytárolásra használt, épületek közelében elhelyezkedő gödrökre bukkantunk. A nyomvonal keskeny volta miatt pontosabb képet a településszerkezetről nem kaptunk.

Lehegő-dűlő, Csikós tanya Észak (MOL P 8.): A szakfelügyelet során a település határának D-i részén kis mennyiségű szarmata kori cserépanyagot gyűjtöttem egy apróbb kiemelkedésen. A gépi finomnyesés folyamán igen gyér eloszlásban kerültek elő objektumok, melyek jó része a szántás áldozata lett. A 2008. augusztus 18. és szeptember 5. között végzett feltárás 66 objektumot érintett: 3 házat, 2 feltételezhető épületet, 5 árkot/árokészletet, 11 gödröt és 45 cölöphelyet. Mivel jórészt csak az objektumok alsó ötödét sikerült megfognunk, a telepjelenségek közül csak 8 tartalmazott cserépanyagot, a többről csak a betöltésük alapján feltételezhető, hogy a szarmata népesség hagyatéka.

Munkatársak: Vida Ágnes rajzoló, G. Hajdrik Gabriella, Kiss Anikó régésztechnikusok, Bodri Máté, Hornyik Adrienn, Rákóczi Gergely régészhallgatók.

MÉSZÁROS MÓNIKA

311. Perbál, Kukoricadombi-dűlő (MRT 7. k. 14/9 lh.)

(Pest megye) U, B, Ró

A Pest Megyei Múzeumok Igazgatósága próbaátást, majd megelőző feltárást és leletmentést végzett a lelőhelyen (1113/1 hrsz.) 2007 novemberében, 2008 márciusában és decemberében. A tervezett két épület helyét először kutatóárkokkal vizsgáltuk meg. Mikor kiderült, hogy a teljes terület alatt régészeti lelőhely található, két ütemben, az épületek, majd az utak alatt feltártuk az érintett területet.

A Köbölküti-patak Ny-i partján neolitik, bronzkori és római kori lelőhelyet tart nyilván a Régészeti Topográfia. A felszínen az évek során többször gyűjtöttünk terra sigillatákat s római érmekeket, sőt egyszer római kőépület maradványát is leletmentettük a patak mellett egy pince építéskor (2005-ben). Azóta a felső humuszréteget az előző tulajdonos kitermelte és eladta, így a próbaátás során derült ki, hogy a régészeti objektumok szinte a talajszinten, 5–10 cm mélységben jelentkeznek. Ez tette indokolttá, hogy nemcsak az épületek helyén, hanem a belső utak s parkoló alatt is feltárást kellett végeznünk.

Összesen 2170 m²-t vizsgáltunk meg, 120 objektum került elő. Nagyon kevés neolitik (zselizi kultúra) leletanyag mellett az objektumoknak nagy része késő bronzkori (halomsíros és urnamezős kultúra), kb. egyharmada pedig kora római kori volt. Bronzkori objektumok az egész területen előfordultak, néha rómaival keveredve. A bronzkorhoz nagy agyaggyerő gödrök és kisebb-nagyobb tárolóvermek ill. szemétegödrök tartoztak. Szép turbántekercses tálak, mészbetétes bögrék s nagy tárolóedények kerültek elő.

A római objektumok kisebb csoportokat alkottak. A feltárt lelőhely ÉNy-i sarkában egymás mellett két, lekerekített sarkú, 2–3 cölöpös lakóház, mellettük kisebb gazdasági objektumok, munkagödörrel. A Ny-i szélén egymást követték az agyaggyerő gödrök, mély tárolóvermek s egy kemence hamusgödörrel. A K-i és D-i oldalon csak egy-egy gödör került elő elszórva. Némelyik gödörben téglatöredék volt, ami mutatja, hogy kőépületek is voltak a közelben. A kerámia főleg kora római. A bennszülött kelta lakosság kerámiája (kézzel formált dák füles csésze, plasztikus díszítésű fazekak, szürke simított felületű, besimított hullámvonalas nagy fazekak, hombárok, S profilú és duzzadt peremű tálak) keverednek a római árukkal (sávós festett töredékek és barbotin díszes vékonyfalú import edény utánzatai). Az egyik házból előkerült dél-galliai sigillata töredék is alátámasztja az 1–2. századi keltezést (Flavius–Trajanus kor). Egy szórvány „Divus Augustus as” és az ugyancsak felszíni szórvány erős profilú, egygombos fibulák ugyanerre az időszakra utalnak. A többi szórvány érem a telep késő római életére bizonyíték a Kr. u. 4. században, de ez a felső réteg már elpusztult a humusszal együtt.

Munkatárs: Mali Antal restaurátor.

OTTOMÁNYI KATALIN

312. Peresztég, Patak utca 8.

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró

A fenti telken (Hrsz.: 1/53) épülő lakóház földmunkáit régészeti szakfelügyeletünk mellett végezték. A sávalapokat 2008. október 21-én ásták ki. A leendő épület egyik belső falának árkában római kori gödröt vágott át a gép. Foltja 80 cm mélyen jelentkezett, 310 cm hosszú volt. Betöltése hamus, faszenes volt, kerámiatöredékek és egy peremes téglatöredéke került elő belőle. A gödör alján kb. 5 cm vastag, erősen kormos réteget figyeltünk meg. A gödröt a bolygatatlan, márgás altalajba ásták.

GABRIELI GABRIELLA

313. Pécs, Anna utca 4–6.

(Baranya megye) Tő

2008. szeptember 25. és október 13. között próbafeltárást végeztünk a telken. Két K–Ny és egy É–D-i irányú árkot jelöltünk ki.

A részben mesterségesen teraszosított terület felső rétegei újkoriak, melyekben több különálló téglalolto-